

[Merete Bjørn Haussen.]

udarbejde valgreglerne, nemlig konsistorie-repræsentanterne, og ved at bestemme, hvordan konsistoriemedlemmerne skal vælges, nemlig af og blandt fakultets- og fagrådernes medlemmer. Den sidste bestemmelse er uændret fra gældende lov, så jeg kritiserer den ikke; jeg understreger kun, at det altså ikke er det, at man blander sig, men måden, man gør det på, der er princippet i denne sag for ministeren.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om overdragelsen af repræsentationsretten til studenterrådet kun er det første skridt på en vej, som vi skal videre ad ved den næste revision af loven. Jeg spørger med udgangspunkt i et af de problemer, som vi ikke blev helt færdige med, da loven blev til, nemlig spørgsmålet om det ikke-videnskabelige personales repræsentation i de styrende organer. Vi er nu orienteret om, at der er opstået en skærpet situation mellem dette personales to organisationer i København og LO. LO har i et brev til ministeren krævet at få overdraget repræsentationsretten for dette personale. Jeg vil gerne spørge, om det er et krav, der skal opfyldes ved næste revision af styrelsesloven, og om så AC følger efter som indehaver af lærernes repræsentationsret.

Venstre mener, at styrelsesloven er et epokegørende forsøg på at skabe nærdemokrati og medindflydelse for medarbejderne, og vi må tage afstand fra at forvandle dette direkte demokrati på arbejdspladsen til det organisationsstyre, der viser sig i kølvandet af det foreliggende forslag. Vi ønsker ikke universiteterne styret på samfundets vegne af LO, AC eller et studenterråd uden plads for væsentlige mindretalssynspunkter. Vi ønsker styrelsen lagt i hænderne på universiteternes lærere, studerende og øvrige ansatte efter regler, som sikrer, at disse læreanstalters faglige og kvalifikationsmæssige opgaver kan løses, og som sikrer, at de store samfundsmidler, de mange hundrede millioner kroner, som skal forvaltes på samfundets vegne, bliver administreret på betryggende vis.

Jeg tror, at vi alle i denne sag om universiteternes styrelse er bundet af to væsentlige hensyn, nemlig hensynet til det faglige og hensynet til det kvalifikationsprincip, som er livsnerven i universiteternes virke både i

forskning og i uddannelse. Jeg ville håbe, at disse hensyn kunne føre til en fælles fornuftig løsning af problemerne, for vi må jo erkende, at de hindrer rendyrket princippryteri.

Jeg havde håbet, at vi havde fået et bidrag til en sådan fornuftig løsning ved det møde, som de fire studentergrupper, der i øjeblikket er organiseret ved Københavns universitet, i går var indkaldt til. Vi har allerede hørt af hr. Knud Bro om dette møde og om, at studenterrådet igen nægtede så meget som at give møde til en forhandling. Jeg synes, ministerens misbilligelse i fremsættelsestalen af enhver ulovlig studenteraktion og af den førte obstruktionspolitik må klinge ekstra hult på denne baggrund. Her står vi med et forslag, som blankt imødekommer denne obstruktions mål: enhedsrepræsentationen. Venstre kan ikke medvirke til at feje de studentergrupper til side, som er gået ind i et ansvarligt arbejde i universiteternes styrende organer. De har under vanskelige vilkår sikret den respekt om studenternes deltagelse i styrelsen, som alene berettiger, at vi også fremtidig må sikre studenternes medvirken i de styrende organer.

Men vi må nu i et særligt udvalg arbejde grundigt, og jeg vil gerne gentage: også med positiv vilje fra vor side; med problemerne. Der er mange ting, vi her kan se på; bl. a. håber jeg, at konsistorium ved Københavns universitet i formiddags har stillet sig positivt til et forslag om et udvalgsarbejde om dette lovforslag, som kan give os en værdifuld vejledning.

Samuelson: Så tager vi fat på revisionen af de uddannelseslove, som blev gennemført under den tidligere regering. Der blev jo stillet i udsigt, at overordentlig mange af disse love skulle ændres meget hurtigt. Noget af det vigtigste var at få ophævet den gymnasielov, som gav ministeren mulighed for at indføre adgangs begrænsning for et enkelt fag for 1 år ad gangen. Foreholdt, at ophævelsen ville komme til at koste 500 mill. kr., sagde den socialdemokratiske ordfører, hr. Knud Nielsen: det spiller ingen rolle, vi vil fremsætte det alligevel. Det venter vi på. Vi venter også på lovforslaget om uddannelsesstøtten.

Men her har vi altså den første lille del,